

Welkom en stilte
Lied 276
Bemoediging en groet
Klein Gloria
Kyriegebed

V: Omdat we u zien
op de straten en de kruispunten,
tussen de kinderen die er hun werk doen,
autoruiten wassend,
water verkopend of kauwgom,
hun hand ophoudend,
roepen wij:

A: Kyrie eleison

Omdat we u zien bij hen die een stukje grond zoeken om te leven,
een dak om zich te beschermen tegen hitte of kou,
werk om zich hun dagelijks brood waardig te voelen,
roepen wij:

A: Kyrie eleison

Omdat we u zien tussen de vrouwen
op weg naar hun werk, of naar de waterput,
de kinderen op de rug en zware lasten torsend,
roepen wij:

A: Kyrie eleison

Omdat we u zien te midden
van de haat en het geweld,
te midden van onderdrukking en zinloze vernietiging,
te midden van politiek monddood gemaakt,
sociaal uitgesloten vanwege hun godsdienst, of hun sexuele geaardheid,
in alle werelddelen worden mensen uitgesloten en bedreigd,
daarom roepen wij:

A: Kyrie eleison

Lied 520
Gesprek met de kinderen
Gebed voor de opening v.h. Woord
Eeuwige die alle menselijke wijsheid te boven gaat,
in uw wonderlijke licht wilt Gij ons tasten en zoeken tot rust brengen.
Wij danken U vandaag voor uw verschijnen onder ons
in de kleinheid van een mensenkind
en bidden U dat wij in Hem U mogen ontwaren
als de morgenster, als het licht dat voor ons uitgaat,
alle dagen van ons leven en tot in eeuwigheid, Amen.

Lezing Jesaja 60: 1-6
Lied 72: 1, 3 en 5
Lezing Matteüs 2: 1-12
Lied 496

Verkondiging
orgelspel
Lied 518: 1, 2, 3
Gebeden

Hemelse vader,

Uw Zoon heeft gezegd: wie zoekt, zal vinden, wie klopt zal opengedaan worden. God, we danken U, dat U er zo wilt zijn voor wie U zoeken, we danken U voor de zin die U aan ons leven geeft, voor de gemeenschap die we hier ook vanochtend weer met elkaar mogen ervaren. God, geef dat wij altijd blijven zoeken, naar liefde, recht, naar hoop, naar een manier om uw licht te doen schijnen in onze naaste omgeving. Geef dat wij niet zelfgenoegzaam worden, als koningen in ons eigen kasteel, maar dat we altijd weer op zoek gaan naar uw Koninkrijk, dat nog komen moet.

God, zo bidden wij U voor jongeren die nog op zoek zijn, naar opleiding, naar werk, naar een partner, naar zin in het leven. Geef dat zij op hun zoektocht betrouwbare bondgenoten vinden. Wij bidden voor allen die met oud en nieuw gewond of gekwetst zijn, voor de hulpverleners die gehinderd werden, voor de politie die weer massaal moest uitrukken; dat zij het plezier in hun werk niet verliezen door het zinloze geweld. wij bidden ook om gezond verstand voor de relschoppers, dat zij zich omkeren en een ander niet meer tot last zijn.

God zo bidden wij u ook voor de zieken en eenzamen in onze eigen gemeente, we denken in het bijzonder aan Hieny v.d. Meulen in het ziekenhuis en Betty Sikma in de Waadwente. Omring hen met uw liefde en sterk hen.

Zo bidden wij in stilte,... omwille van Hem die ons leerde bidden, Onze Vader

Collecte
Slotlied 512
Zegen, 3x amen.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

elk jaar staat het verhaal van de wijzen uit het Oosten op het rooster. Het hoort namelijk vast bij het feest van de Epifanie: de verschijning des Heren. Om te voorkomen dat ik weer hetzelfde ga zeggen als vorige jaren, wilde ik vandaag eens luisteren wat de kerkvader Augustinus over dit verhaal te zeggen heeft. Hij legt namelijk allerlei interessante verbanden, bijvoorbeeld met de herders uit Lucas 2. Hij stelt de wijzen en de herders tegenover elkaar, als de heidense deemoed naast de joodse jubel. De herders prezen

God uitbundig, omdat ze minder door schuld waren belast dan de magiërs. Maar de magiërs knielden voor Jezus en vroegen Hem deemoedig om vergeving, omdat ze zich in Bethlehem belast voelden met hun afgodendienst. Christus verscheen aan de herders hoewel zij geenszins geleerd waren. En Hij verscheen aan de wijzen hoewel zij geenszins rechtvaardig waren. De magiërs zijn de heidenen die samen met de herders, d.w.z. de joden aanzitten in het rijk van God. Zo zag Augustinus het rijke perspectief van Kerst. Of je nu geleerd bent of niet, zondaar of niet, het licht van Christus is er voor allen die hem zoeken.

Een actualisatie hiervan vinden we bijvoorbeeld in een toespraak van de paus tot jongeren die in Duitsland bijeenkwamen voor een nachtwake. De paus benadrukte daarbij dat die drie wijzen slechts de eersten waren van de lange processie van mannen en vrouwen, die constant getracht hebben om Gods ster, die ons de weg wijst, te volgen. Daarbij verwees de paus tevens naar de vele heiligen uit de geschiedenis:

"Enkel van de heiligen, enkel van God komt de echte revolutie, de uiteindelijke manier om de wereld te veranderen (...) Er zijn er velen die spreken in de naam van God. Sommigen preken zelfs haat en verspreiden geweld in de naam van God. Daarom is het belangrijk om het echte gelaat van God te ontdekken". En dat hebben die wijzen als eerste heidenen gedaan, toen ze Jezus aanbaden.

De profeet spreekt er ook over dat alle volken Gods licht zullen kennen. Ze zullen komen uit het duister, naar het licht. En dat licht schijnt in Israel, want daar werd deze God voor het eerst gekend: over jou schijnt de Eeuwige, zijn luister is boven jou zichtbaar. Zo voorspelt de profeet dat mensen uit alle volken op zullen trekken naar Jeruzalem. Een nieuwe eenheid die gesticht wordt, doordat mensen zich afkeren van het duister van de afgoderij, naar het licht van de ware God.

Een populaire autostikker in de V.S. zegt: 'Wise Men Still Seek Him' "WIJZEN ZOEKEN HEM NOG STEEDS". De drie wijzen gaan op zoek, omdat ze weten dat ze niet alles weten. Onverstandige mensen denken dat ze wijs zijn en zoeken niet. Evenals heiligen weten dat ze zondaars zijn en zondaars denken dat ze heiligen zijn. De wijzen zoeken en wie zoekt, zal vinden, overeenkomstig Jezus' belofte.

De hogepriesters en de schriftgeleerden blijven thuis, in Jeruzalem. Dat is toch wel opmerkelijk: had er niet minstens 1 mee moeten gaan? Daarmee wordt gelijk het drama duidelijk: ze hebben zich onderworpen aan de macht van Herodes. Herodes is de macht die op zichzelf gericht is: ik heb het gemaakt, ik heb geen behoefte aan verandering, ik sluit mij af voor wat er verder allemaal gebeurt in de wereld. Daaraan hebben die schriftgeleerden zich gelieerd en daardoor zijn ze niet in beweging te krijgen. Ze weten het allemaal al, ze zijn niet meer op zoek. De wijzen, de zoekers, gaan zonder hen verder naar Bethlehem.

En daar in Bethlehem gebeurt het: een ontmoeting die hoop geeft, omdat God daar een gezicht krijgt. Het gezicht van een mensenkind, klein en

kwetsbaar, maar het is een begin. Toen ze dat zagen, werden ze vervuld van diepe vreugde. Vreugde, omdat de wijzen durven hopen. De wijzen komen immers uit het Oosten, uit het land van de rijzende zon, symbool van de hoop. Iedere pelgrimage van de mens op zoek naar God wordt ondernomen omdat er hoop is. De hoop is een van de drie voornaamste deugden van de christen, een energietrekker die je niet kunt missen. En als je dat hebt, hoop, dan is een klein teken al genoeg: een baby in een kribbe. Meer hebben die wijzen niet nodig. Hier heeft de ster hun heen geleid, dit moet dus de messias zijn. Want een wijze heeft aan een klein teken al genoeg. Het geeft hen hoop en vreugde.

Augustinus vergeleek de wijzen met de herders. De herders waren op het aardse gericht en werden verrast door de engelen uit de hemel. Maar bij de wijzen was het precies omgekeerd: zij onderzochten de hemel en werden verrast door een aards, eenvoudig huis met een baby erin. De ene mens is heel spiritueel ingesteld: hij of zij loopt constant te zoeken naar tekenen van God, of naar betekenisvolle gebeurtenissen. Een ander is meer zoals de herders: gericht op het materiële of op alle aardse zorgen die op ons afkomen. Maar Christus is voor beide gekomen, voor de spiritueel wijzen en voor de aardse herder. Hij brengt ze zelfs dicht bij elkaar: de spiritualist krijgt te horen dat hij het op aarde moet zoeken, want Jezus heeft echt als mens geleefd. En de herder krijgt te horen dat er iets bijzonders is met het aardse: het is de plek waar God wil wonen, dichtbij de mensen, als een bondgenoot die het leven zin geeft. Zo komen heel verschillende mensen bij elkaar en vinden elkaar in de zoektocht naar God.

Ten slotte. We hebben met Augustinus de herders en de wijzen vergeleken. Beiden gaan op zoek en vinden hoop en liefde in de kleine Jezus. Zo staan ze voor heel verschillende groepen mensen, spiritualisten en materialisten bijvoorbeeld, die samen kunnen komen in de aanbidding van de ene God. Tenminste, als ze het ware gezicht van de God maar erkennen, en niet zoals Herodes belust blijven op hun eigen positie en macht. God nodigt ons uit om verder te kijken dan de huidige toestand, om dieper te zoeken en dan deemoedig te erkennen dat we het zonder Gods eigen komst nooit zouden weten. Hij brengt licht in onze duisternis en maakt ons één met God, in geloof, hoop en liefde, Amen.